

snittet næste gang ved at sørge for at undervise sådan, at eleverne kan bestå deres test. Det er jo det, der er en af de forfærdelige ting ved de nationale obligatoriske test.

Vi er nok enige om – samtlige partier i Folketinget – hvad det er, vi gerne vil nå, for det mål om, at så og så mange skal have en ungdomsuddannelse i 2015, og at så og så mange skal have en videregående uddannelse, deler vi jo alle sammen. Men det kan altså ikke nytte noget at se på en folkeskolehistorie, hvor der har været stor tillid til, at lærerne kunne finde ud af at evaluere, kunne finde ud af, hvordan de skulle drive undervisning osv., og på, hvad det har ført til i vores velfærdssamfund, og så pludselig lave sådan et overkill, fordi der kommer en PISA-undersøgelse eller to, som har et uhensigtsmæssigt resultat, hvis man vil køre hele kontrol- og målingssystemet ad absurdum – altså at man så laver det her overkill, som de her nationale test og elevplaner er udtryk for.

Det er rigtigt, at vi skulle forbedre vores evalueringskultur i folkeskolen. Og det er rigtigt, at vi skulle udvide skole-hjem-samarbejdet, for uden et godt skole-hjem-samarbejde har vi ikke en god folkeskole. Men der er simpelt hen nærmest begået et overgreb, fordi man netop ikke, som den socialdemokratiske ordfører også påpeger, lavede en forsøgsperiode, inddrog lærerne tilstrækkeligt osv. Det er jo altså ret vigtigt, at man ikke kommer med de her top down-mekanismer, men spørger interessenterne i folkeskolen, hver gang man vil lave så store og indgribende forandringer. Og derfor er det da også så fint, at Skole og Samfund, Danske Skoleelever, Danmarks Lærerforening og Dansk Skolelederforening står sammen om at fortælle, hvordan vi kommer videre med folkeskolen. Det er jo her vi synes at politikerne skulle lytte rigtig godt efter.

Jeg vil slutte af med endnu en gang at sige tak for behandlingen, men ministeren sagde nu alligevel noget af det klogeste. Han sagde nemlig, at alt ikke nødvendigvis er godt, som det er, og det kan jeg kun give ham fuldstændig ret i. Alt er bestemt ikke godt, som det er, hvad angår de her nationale test og elevplaner.

Kl. 16:11

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Uddannelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

11) 1. behandling af beslutningsforslag nr.

B 47:

Forslag til folketingsbeslutning om en skærpet indsats mod mobning på skolerne.

Af Christine Antorini (S) m.fl.

(Fremstilling 30.01.2008).

Kl. 16:11

Forhandling

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Forhandlingen er åbnet. Undervisningsministeren.

Kl. 16:12

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg vil godt være lidt grundig i mit svar på dette beslutningsforslag, for det er en vigtig sag, som jeg har drøftet nu ved tre store møder med folkeskolens parter og med parterne omkring trivselsundersøgelsen. Vi har nemlig i fællesskab taget initiativ til en stor kampagne mod mobning i dette forår.

Der er ude i kommunerne mange gode eksempler på, hvordan man bedst løser problemerne, og jeg vil gerne nævne samarbejdsprojektet i Trekantområdet, som hedder »50 skoler knækker mobbekurven«.

Vi har ikke brug for flere regler, men vi har brug for at dele de mange eksempler på god praksis, der er, så vi fortsat kan udvikle og udbrede arbejdet med at komme mobning til livs. Jeg er meget villig til at drøfte forslaget, som kan understøtte indsatsen for at sikre et sundt og trygt arbejds- og læringsmiljø.

Forslagsstillerne ønsker en skærkelse af lov om elevers og studerendes undervisningsmiljø for bl.a. at præcisere ansvarsforholdene i arbejdet med mobning.

Jeg vil godt fremhæve, at den nuværende lov på linje med folkeskolens almindelige ansvarsfordeling indebærer, at både kommunalbestyrelsen, skolebestyrelsen, skolelederen og personalet på skolerne har pligt til at sikre eleverne mod mobning. Undervisningsmiljøloven kan ikke